

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Concilium Tvronense Per Hildebrandvm Svbdiaconvm Et apostolicae sedis
legatum indictum, quo Berengarius abiurata haeresi fidem catholicam est
professus anno Domini MLV. tempore Victoris papae II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

VICTOR C. TVRONENSE. HENRICVS III. IMP.
P. II. HENRICVS I. REX FR. 569

omnis Europa confusat, qui Cluniacensis religionis numerum perecum augmentatum non nescit. Hæc de Hildebrando Vvilielmo ex Hugone.

ANNO
CHRISTI
1055.

CONCILIVM TVRONENSE
PER HILDEBRANDVM SVBDIACONVM ET
apostolicæ sedis legatum indictum, quo Berengarius
abiurata hæresi fidem catholicam est professus anno
Domini M. V. tempore Victoris papæ II.

N O T A.

* Concilium.] Auctoritate apostolica, per Hildebrandum subdiaco-
num & legatum a latere, Berengarium post detestationem & abiura-
tionem hæreseos, catholicæ fidei professionem edidisse, scriptor huius
temporis Guitmundus Auersanus archiepiscopus testatur his verbis:
Inde enim ipsa Romana ecclesia per beatum Leonem papam hæc Beren-

Berenga-
rius hære-
sum suam
abiurat, &
fidem or-
thodoxam
profiteretur.

gariana figmenta mox suo exortu damnauit: deinde per hunc ipsum,
qui nunc præst, dominum Gregorium papam, tunc* archidiaconum eius-
dem Romana sedis, in Concilio Turonensi conuicit: ipsumque Berenga-
rium, ut videbatur, correctum, ac propria manus sacramento satisfacien-
tem, clementer suscepit, &c. Lanfrancus agens contra Berengarium te-
statur idem his verbis: *Denique in Concilio Turonensi, cui ipsius Victo-*
ris interfuere legati, data est tibi optio defendendi partem tuam. Quam cum
defendendam suscipere non auderes, confessus coram omnibus communem
ecclesiæ fidem iurasti te ab illa hora ita crediturum, sicut in Romano Conci-
lio te iurasse est superius deprehensum. Ad hanc Synodum Henricus im-
perator suos legatos milit, per quos conquerebatur quod Ferdinandus Magnus Castellæ ac Legionis rex detrectaret Romano impera-
tori parere, sibique contra iura moremque maiorum nomen impera-
toris arrogaret. Quæ cum iniqua & inusitata essent, petebat per eos-
dem legatos, eum, si non monitus a coëptis desisteret, excommuni-
catione percelli, vniuersamque Hispaniam ipsi subiectam interdicto
subiici. Petitionem imperatoris iustum esse patres Concilii vna cum
Victore pontifice iudicarunt: ideoque legatos quosdam deputarunt,
qui ad Ferdinandum regem profecti eum a coëptis desistere mone-
rent, simulque eidem intimarent, quod si decreto pontificis & Con-
cili non obtemperet, excommunicationis & interdicti sententias
metuere debeat. Hac legatione audita rex episcopos & principes
regni conuenire, quidve legatis responderi debeat, in consultatio-
nem vocari præcipit.

Henricus
imperator
legatos mi-
lit ad Sy-
nodum.

Quod cum factum esset, potiori parti visum fuit Romano pontifi-
ci obediendum, adeoque nomine imperatoris & rebellione abstinen-
dum esse. Huic sententiæ rex Ferdinandus acquiescens, respondit le-
gatis se effecturum quod sedes apostolica præcepisset. Hæc ex Ioanne
Mariano, aliisve supra recensitis, Baronius anno 1055. numero 23. &
sequentibus.

Concil. Tom. 25.

Cccc